

ĐỀ CHÍNH THỨC

(Đề có 02 trang)

Họ, tên học sinh:.....

Lớp: Số báo danh:.....

PHẦN I. ĐỌC HIỂU (5,0 điểm)

Đọc văn bản sau:

CÓ CÒN NGƯỜI KHÔNG?

(1) Câu hỏi đó thằng nhỏ hỏi mỗi ngày mỗi ngày mỗi ngày, khi đói khát, khi bị đánh đập cấu nhéo, khi phơi trần ra dưới nắng mưa. Khi nó nằm trên mặt đường và kêu khóc khản giọng. Nó hỏi vào đám đông lướt qua nó, hỏi ai đó dừng chân cho nó (chính xác là cho những kẻ chặn dắt nó) chút tiền lẻ. Nó hỏi những kẻ bắt nó nằm lăn lóc kêu khóc trên đường để kiếm tiền, để nhớn nhor ăn mòn tấm thân bé nhỏ non nớt của nó.

(2) Nhưng tôi tưởng tượng thôi, trong lúc ngồi uống một ly cà phê mặn chát. Đường như cả quán hôm đó cũng có cùng cảm giác, sau khi giờ tờ báo sáng, và nhìn thấy hình ảnh của thằng bé ăn xin. Nó nhỏ đến mức chỉ biết khóc. Ở truông và khóc. Uớt và khóc. Bị đánh đau và khóc. Chấp chới giữa dòng người ngược xuôi đông đúc như con vịt con ngor ngác mà người ta dùng để câu nhắp cá lóc. Em bé - con mồi sống không nói gì hết, mà tôi tưởng như nó hỏi, người ơi, người ở đâu?

(3) Tôi đã nhận được câu hỏi đó bao nhiêu lần trong đời? Không đếm được. Có đứa thậm chí còn không khóc. Nó ngủ mê mướt, xanh rớt trên tay người đàn ông ngồi ở một góc đường. Một kiểu ngủ mụ mị vì tác dụng của thuốc. Buổi tối tôi đi qua chỗ đó và em lại hỏi bằng vẻ câm lặng im lìm. Như cái chết. Có còn người không? [...]

(4) Cũng như những em bé ăn xin mà bất cứ ai cũng có thể gặp một đôi lần trên đất nước này, chúng gọi con người bằng nhiều cách, bằng ánh mắt thất thần, bằng vẻ ngoài trần trụi và lem luốc, bằng tiếng khóc, tiếng hát, bằng bàn tay bẩn thỉu xòe ngửa, bằng những vết thương bầm tím trên da thịt... Ai đó nghe thấy tiếng gọi đó nhưng họ bận rộn, sợ hãi, bất lực, cũng có kẻ không nghe, không cảm nhận gì hết...

(5) Và những đứa trẻ đường phố vẫn tồn tại, như một phép thử. Thử coi người ta bất lực, rụt rè, ngại khó bao nhiêu? Bao nhiêu người đã từng đi qua, chứng kiến những thân phận nhỏ bé khốn khổ. Dù ngoái lại, dù áy náy, dù thấy thương và bất an... nhưng chắc, mình lại phải đi rồi... Họ không làm gì mà kêu mấy ông nhà nước làm gì đi chứ.

(Trích Gáy người thì lạnh, Nguyễn Ngọc Tư, NXB Trẻ, 2012)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định đề tài của văn bản trên. (0,5 điểm)

Câu 2. Nêu cảm hứng chủ đạo của văn bản trên. (0,5 điểm)

Câu 3. Phân tích tác dụng của việc kết hợp yếu tố tự sự và yếu tố trữ tình trong đoạn (2). (1,0 điểm)

Câu 4. Nêu hiệu quả nghệ thuật của phép liệt kê trong đoạn (4). (1,0 điểm)

Câu 5. Trình bày thông điệp mà anh/chị rút ra từ văn bản trên. (1,0 điểm)

Câu 6. Anh/Chị hãy trình bày suy nghĩ về vấn nạn được nói đến trong văn bản trên (trả lời trong khoảng 5 - 7 dòng). (1,0 điểm)

PHẦN II. VIẾT (5,0 điểm)

Anh/chị hãy viết văn bản nghị luận bàn về ý nghĩa của việc tuổi trẻ chuẩn bị hành trang vào thế kỉ mới.

-----Hết-----

Thí sinh không dùng tài liệu; cán bộ coi kiểm tra không giải thích gì thêm.